

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาถึงการบังคับใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญลายลักษณ์อักษรและกฎหมายรัฐธรรมนูญที่เป็นจารีตประเพณี โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 7 และจากการศึกษาดังแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา ผู้เขียนพบว่านับแต่ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีบทบัญญัติของกฎหมายลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับพระราชอำนาจในบางเรื่องเท่านั้น แต่กลับพบว่าพระราชอำนาจขององค์พระมหากษัตริย์ที่ไม่ได้บัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษร แต่เป็นจารีตประเพณีการปกครองตามรัฐธรรมนูญยังมีผลบังคับใช้อยู่ และพระมหากษัตริย์ก็ยังทรงใช้พระราชอำนาจนั้นอยู่ เช่นในกรณีที่ทรงใช้พระราชอำนาจในการยับยั้งร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งเป็นพระราชอำนาจที่มีบทบัญญัติลายลักษณ์อักษร และทรงใช้พระราชอำนาจในการเตือนซึ่งเป็นพระราชอำนาจในทางประเพณีผ่านทางพระราชดำรัส โดยทรงหาทางแก้ไขให้ประชาชนในยามที่เกิดภาวะวิกฤติของสังคม เช่นทรงแนะนำให้ใช้เศรษฐกิจพอเพียง ปราบกฏการฉ้อราษฎร์บังหลวงได้ว่าองค์พระมหากษัตริย์อันเป็นประมุขของประเทศไทยมีพระราชอำนาจตามกฎหมายจารีตประเพณีด้วย

ผู้เขียนขอเสนอแนะว่า ควรบัญญัติหมวดพิเศษของรัฐธรรมนูญให้เป็นบทเฉพาะขององค์พระมหากษัตริย์และสถาบันพระมหากษัตริย์ โดยรวบรวมเอาบทบัญญัติที่เกี่ยวกับพระราชอำนาจที่เป็นลายลักษณ์อักษรทั้งหมด และพระราชอำนาจตามมาตรา 7 รวมทั้งกฎหมายพิธีบรรลไว้ในหมวดเดียวกันจะใช้ชื่อว่า “หมวดที่ว่าด้วยพระราชอำนาจ” หรือ “ราชธรรม” สุดแล้วแต่ ก็จะเป็นการรักษาประเพณีการปกครองและรักษาสถาบันกษัตริย์ไว้ให้อยู่คู่กับประเทศได้ตลอดไป

TE 156147

This thesis aims at the study of the enforcement of both written and conventional constitutions, especially Section 7 of the B.E. 2540 (1997) constitution of the Kingdom of Thailand. After my examinations on documents and texts both contemporary and historic ones, it was revealed that since Thailand became constitutional-monarchy country, only part of Royal powers are specified in written meanwhile some of them are still proceeded conventionally. Thai King may use his constitutional power to reject statutes while, according to Thai convention, His Majesty may give his speeches in the purpose of warning or giving an advice on certain issues. In time of social crisis, besides, His Majesty may suggest solutions, e.g. Sufficient Economy Theory, to his subject in order to ease the situation.

To maintain both administrative conventions and Royal Institution, I would suggest particular section on Monarch and Royal Institution to be enacted exclusively in the Constitution, which maybe termed "Royal Power Section" or "Royal Dhamma" upon the suitability. This section shall include, hence, all powers regarding to His Majesty, Royal powers under Section 7 as well as Palace Laws.